

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.01.1970, sp. zn. 2 Cz 19/70, ECLI:CZ:NS:1970:2.CZ.19.1970.1

Číslo: 65/1970

Právní věta: Odměna za převzetí zastoupení ve věci výkonu rozhodnutí náleží i tehdy, jestliže v řízení o výkon rozhodnutí zastupuje oprávněného týž zástupce, který jej zastupoval v řízení, v němž bylo vydáno vykonávané rozhodnutí.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.01.1970

Spisová značka: 2 Cz 19/70

Číslo rozhodnutí: 65

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Advokacie, Advokáti, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 270 50/1965 Sb. § 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 65/1970 sb. rozh.

Odměna za převzetí zastoupení ve věci výkonu rozhodnutí náleží i tehdy, jestliže v řízení o výkon rozhodnutí zastupuje oprávněného týž zástupce, který jej zastupoval v řízení, v němž bylo vydáno vykonávané rozhodnutí.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 30. 1. 1970, [2 Cz 19/70](#).)

Usnesením obvodního soudu pro Prahu 2 byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy; současně bylo rozhodnuto o nákladech výkonu rozhodnutí tak, že byla oprávněnému přiznána náhrada odměny za návrh na výkon rozhodnutí 190,-Kčs, soudního poplatku 316,- Kčs a hotových výloh 7,- Kčs, nebyla však oprávněnému přiznána náhrada odměny za převzetí zastoupení 190,- Kčs a dalších hotových výloh 7,- Kčs. Výrok o nákladech výkonu rozhodnutí nebyl blíže odůvodněn.

Městský soud v Praze potvrdil usnesením z 9. 9. 1969 usnesení soudu prvního stupně. Zdůvodnil, že nešlo o nové převzetí zastoupení až ve věci výkonu rozhodnutí, a poukázal na ustanovení § 3 odst. 2 vyhl. č. 50/1965 Sb., podle něhož je v odměně za jednotlivé úkony zahrnuta i odměna za všechny ostatní práce provedené v souvislosti s úkonem.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl

usnesením soudů obou stupňů ve výroku o nákladech výkonu rozhodnutí porušen zákon a v tomto rozsahu je zrušil.

Z odůvodnění:

Řízení o výkon rozhodnutí je samostatným občanským soudním řízením, které sleduje jiný účel než řízení nalézací; zatímco v nalézacím řízení se rozhoduje o uplatněném nároku, ve vykonávacím řízení jde o soudní výkon vykonatelného rozhodnutí, které povinný neplní dobrovolně.

Nalézací řízení končí pravomocným rozhodnutím. Dochází-li k výkonu rozhodnutí, přichází v úvahu nové zastoupení v dalším (vykonávacím) řízení a podle bodu 2 písm. i) části C Sazebníku odměn za poskytování právní pomoci (vyhl. min. sprav. č. 50/1965 Sb.) v něm náleží i odměna za převzetí zastoupení. Jde přece o nově převzaté zastoupení v novém řízení, které předpokládá novou informaci, a citované ustanovení advokátního tarifu nemá žádnou výjimku v tom smyslu, že by snad tato odměna nepřislušela tehdy, když by šlo o zastoupení stejným zmocněncem jako v nalézacím řízení. Pamatoval-li sazebník na takovou výjimku u položky 36 části IV, lze i z toho usoudit, že u bodu 2 písm. i) části C nepomýšlel na nic takového. I když tedy oprávněný použije ve vykonávacím řízení stejného advokáta jako v nalézacím řízení, je na místě přiznání odměny podle bodu 2 písm. i) části C cit. sazebníku.

Jestliže nižší soudy posoudily věc jinak a odměnu za převzetí zastoupení nepřiznaly, porušily zákon v ustanovení § 270 o. s. ř. v souvislosti s ustanoveními § 3 vyhl. č. 50/1965 Sb. a položky pod bodem 2 písm. i) části C Sazebníku odměn za poskytování právní pomoci.